

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 19 augusti 2010

om åtgärder i fall där rapporteringskraven i fråga om statistiska uppgifter ej uppfylls

(ECB/2010/10)

(2010/469/EU)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artiklarna 5.1 och 34.1,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽¹⁾, särskilt artikel 7,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ⁽²⁾, särskilt artikel 6.2,

med beaktande av Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4) ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 25/2009 av den 19 december 2008 om de monetära finansinstitutens balansräkningar (omarbetning) (ECB/2008/32) ⁽⁴⁾ och Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 63/2002 av den 20 december 2001 om statistik över räntesatser som tillämpas av monetära finansinstitut på inlåning och utlåning i förhållande till hushåll och icke-finansiella företag (ECB/2001/18) ⁽⁵⁾ fastställs Europeiska centralbankens (ECB) rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter som uppgiftslämnare är skyldiga att uppfylla.
- (2) Enligt artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2533/98 får ECB använda sanktioner mot sådana uppgiftslämnare som inte uppfyller de rapporteringskrav i fråga om statistiska uppgifter som framgår av ECB:s förordningar eller beslut.
- (3) För att säkerställa att alla uppgiftslämnare behandlas lika, bör ECB anta ett harmoniserat förfarande för alla utredningar av huruvida rapporteringsskyldigheten åsidosatts, när en åsidosatt rapporteringsskyldighet konstaterats samt för att beräkna sanktionerna för åsidosatt rapporteringsskyldighet.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.
⁽²⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.
⁽³⁾ EGT L 264, 12.10.1999, s. 21.
⁽⁴⁾ EUT L 15, 20.1.2009, s. 14.
⁽⁵⁾ EGT L 10, 12.1.2002, s. 24.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. uppgiftslämnare: samma betydelse som i artikel 1 i förordning (EG) nr 2533/98.
2. monetärt finansinstitut (MFI): samma betydelse som i artikel 1 i förordning (EG) nr 25/2009 (ECB/2008/32).
3. åsidosättande och *sanktion*: samma betydelse som i artikel 1 i förordning (EG) nr 2532/98.
4. allvarlig försummelse: när en uppgiftslämnare åsidosätter sin rapporteringsskyldighet på något av följande vis:
 - a) systematisk rapportering av felaktiga uppgifter,
 - b) systematisk underlåtenhet att uppfylla minimistandarderna för revideringar,
 - c) avsiktligt felaktig, försenad eller ofullständig rapportering,
 - d) bristande noggrannhet eller bristande samarbetsvilja med berörd nationell centralbank eller ECB.
5. behörig nationell centralbank: den nationella centralbanken i den medlemsstat där åsidosättandet skett.
6. den nationella centralbankens tidsfrist: det datum en nationell centralbank fastställt då uppgiftslämnarna ska inkomma med uppgifter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. ECB och de nationella centralbankerna ska kontrollera att uppgiftslämnarna uppfyller minimistandarderna för sin rapporteringsskyldighet enligt bilaga IV till förordning (EG) nr 25/2009 (ECB/2008/32) och enligt bilaga III till förordning (EG) nr 63/2002 (ECB/2001/18). Om rapporteringskraven inte uppfylls kan ECB och de nationella centralbankerna besluta att genomföra en granskning och/eller inleda ett förfarande om åsidosättande som avses i artikel 3.1 och 3.2. Om ett åsidosättande konstateras får ECB tillämpa sanktioner enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 2533/98.

2. Sanktioner får användas om ett åsidosättande konstateras som avser skyldigheten att uppfylla minimistandarderna för överföring (avseende tidsfrister och tekniska rapporteringskrav), noggrannhet (avseende linjära begränsningar och att uppgifter med olika frekvens stämmer sinsemellan) samt begreppsmässig överensstämmelse (avseende definitioner och klassificeringar). Sanktioner tillämpas även vid allvarliga försummelser.

Artikel 3

Granskning och förfarande avseende åsidosättande

1. Innan ett förfarande avseende åsidosättande inleds enligt förordning (EG) nr 2532/98 och förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4)

- a) får den behöriga nationella centralbanken, om den registrerat att rapporteringskraven ej uppfyllts, varna den berörda uppgiftslämnaren och informera denne om vilken typ av rapporteringskrav som ej uppfyllts samt rekommendera åtgärder som denne kan vidta för att undvika att detta upprepas i framtiden,
- b) får ECB eller den behöriga nationella centralbanken anmoda den berörda uppgiftslämnaren att inkomma med information om den skyldighet som ej uppfyllts enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4),
- c) ska den berörda uppgiftslämnaren ges möjlighet att förklara sig om denne anser att hans skyldighet ej uppfyllts på grund av orsaker som han ej kunnat råda över.

2. ECB eller den behöriga nationella centralbanken får inleda ett förfarande om åsidosättande enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 2532/98 och artikel 5 i förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4). Följande regler ska också gälla:

- a) I fall av konstaterade allvarliga försummelser ska ett förfarande om åsidosättande inledas utan föregående granskning.
- b) Utan att det påverkar tillämpningen av punkt a, ska ett förfarande om åsidosättande inledas om den nationella centralbanken vid upprepade tillfällen konstaterat att rapporteringsskyldigheten ej uppfyllts utom om
 - i) ECB eller den behöriga nationella centralbanken anser att något förfarande om åsidosättande ej behöver inledas eftersom en eller flera av bristerna har orsakats av omständigheter som den rapporteringsskyldige ej kunnat råda över, eller
 - ii) det eventuella bötesbeloppet inte skulle uppnå minimibeloppet för att tillämpa en sanktion.

3. Om ECB eller den behöriga nationella centralbanken initierar ett förfarande om åsidosättande ska detta förfarande genomföras enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 2532/98, inklusive en skriftlig underrättelse och ett motiverat beslut från ECB.

Artikel 4

Tillämpning av sanktioner

1. Sanktioner beräknas i två steg. Först beräknas ett grundbelopp som beaktar kvantitativa aspekter. I enlighet med artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2532/98 beaktas det specifika falllets omständigheter och dessa kan påverka sanktionsbeloppet.

2. Hur allvarligt åsidosättandet av skyldigheten att inkomma med uppgifter inom utsatt tid är, beror på hur många arbetsdagar förseningen utgör jämfört med den utsatta tidsfristen.

3. När det gäller bristande noggrannhet och/eller bristande begreppsmässig överensstämmelse görs bedömningen av hur allvarligt åsidosättandet är med utgångspunkt i felrapporteringens omfattning. ECB ska inte beakta avrundningsfel eller obetydliga fel. Dessutom kommer inte heller normala revideringar, dvs. icke-systematiska revideringar av de serier som rapporteras inom perioden (månaden eller kvartalet) efter den första rapporteringen, att bedömas som bristande begreppsmässig överensstämmelse.

4. I artikel 7.4 i förordning (EG) nr 2533/98 fastställs det högsta vite som ECB kan förelägga en uppgiftslämnare.

5. Om ett åsidosättande av en rapporteringsskyldighet i fråga om statistiska uppgifter även innebär att kassakraven åsidosätts, ska ingen sanktion utgå avseende åsidosättandet av rapporteringsskyldighet i fråga om statistiska uppgifter.

Artikel 5

Slutbestämmelse

Detta beslut träder i kraft den 1 september 2010. Det ska tillämpas från och med referensperioden december 2010 för månadsvisa och årsvisa rapporteringskrav samt från och med fjärde kvartalet 2010 för kvartalsvisa rapporteringskrav.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 19 augusti 2010.

Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande